

SHAHÂBHÂ VA SHABHÂ

Az zolmat-e ramide khabar midahad sahar
shab raft o bâ sepide khabar midahad sahar
az akhtar-e shabân rame-ye shab ramid o raft
z rafte o ramide khabar midahad sahar

Zangâr khord joshan-e shab-râ be nushkhand
az tiq-e âbdide khabar midahad sahar
bâz az hariq-e bishe-ye khâkestarin falaq
âdash be jân kharide khabar midahad sahar

Az qamz o nâz o anjâm o az ramz o râz-e shab
az dide o shenide khabar midahad sahar
bas shod shahid-e parde-ye shabhâ shahâbhâ
va ân pardehâ daride khabar midahad sahar

Mâhân paride rang ke bud o che shod kazu
rangash ze rokh paride khabar midehad sahar
châvushkhân-e qâfele-ye roshanân omid
az zolmat-e ramide khabar midahad sahar.

Sohrab Sepehri

ÚTMUTATÁS

Hol a barátom háza? kérdezte a lovas a szürkületben.
Az ég megállt.

A vándor az ajkáról fakadó fény-ágot a homok sötétjének adva
ujjával egy nyárfára mutatva szólt:

A fa előtt
van egy kerti út, zöldebb, mint Isten álma
ahol a szeretet kék, mint az igazság szárnya.
Menj végig az úton, amely a kamaszkortól indul
aztán fordulj a magányosság virága felé
s két lépéssel a virág előtt
állj meg a földi legendák örök kútjának tövében
ahol áttetsző félelem fog el.
A tér tiszta áradásában susogást hallasz.

Egy gyereket látsz
a magas fenyő csúcsára mászott, a fény fészkeből fiókat szedni.
Tőle kérdezd: Hol a barátom háza?

NESHÂNI

Khâne-ye düst kojâst? dar falagh bûd ke porsîd savâr
âsemân maksî kard

rahgozar shâkhe-ye nûri ke be lab dâsht be târikhî-ye shenhâ bakhshîd
ve be angôsht neshân dâd sepidâri o göft:

nareside be derakht
kuche bâghî'st ke az khâb-e Khodâ sabztar ast
va dar ân eshgh be andâze-ye parhâ-ye sedâghat âbî'st
miravi tâ tah-e ân kuche ke az posht-e bolûgh, sar be dar miyârad
pas be samt-e gol-e tanhâyi mipichi
do ghadam mânde be gol
pâ-ye favvâre-ye jâvid-e asâtir-e zamîn mimâni
va to-râ tarsî shaffâf farâ migirad
dar samimiyyat-e sayyâl-e fazâ, khesh kheshi mishenavi
kudaki mibini
rafe az kâj-e bolandi bâlâ, juje bardârad az lâne-ye nûr
va az û miporsî: khâne-ye düst kojâst?

Malek o-Sho'arâ Bahâr

HAJNALI MADÂR

Hajnali madâr, fâjdalmasan dalolj,
emlékeztess friss fâjdalmamra,
égető leheleteddel
törd össze, nyisd meg ezt a kalitkát.
Rab fülemüle, szállj ki kalitkádból,
zendíts a szabadság dalára,
s egy lehelettel
lobbantsd lángra a föld lomhaságát.
A zsarnokok kegyetlensége, a vadászok vadsága
összetörte szélnek kitett fészkeket.
Ó Isten, ó világ, ó természet
fordítsd hajnalra sötét éjszakánkat.